

"Gud ödmjukar sig"

Och i Betlehem föds vår Gud, Jesus Kristus! - I ett stall: det finns inte plats i härbärgen. - Hans moder lindar honom och lägger honom i en krubba (Luk 2:7).

24 december

Köld. - Fattigdom. - Jag är Josefs lille tjänare. - Vad Josef är god! - Han behandlar mig som en far behandlar sin son. Han till och med förlåter mig när jag tar gossen i mina armar och säger ömma och innerliga ord till honom, timme efter timme!...

Och jag kysser honom - kyss honom du också -, och jag dansar, jag sjunger för honom, och kallar honom Kung. Älskade, min Gud, min Ende, mitt Allt! ... Vad barnet är vackert ... och dekaden kort! (Rosenkransen, Tredje glädjerika mysterium)

Han börjar med att tillbringa nio månader i moderlivet, som alla människor, ytterst naturligt. Herren visste mer än väl att mänskligheten hade ett stort behov av honom. Han längtade efter att komma till jorden för att rädda alla människor: men han påskyndar inte händelsernas förlopp. Han föddes när tiden var inne, som alla människor. Från befruktningen till födseln är ingen – förutom den helige Josef och den heliga Elisabet – medveten om detta under: Gud kommer för att bo bland människorna.

Julen präglas även av en hänförande enkelhet: Herren kommer utan ståt,

okänd av alla. På jorden deltar endast Maria och Josef i detta gudomliga äventyr. Och därefter kommer herdarna, som änglarna kom med bud till. Något senare kommer de vise männen från österlandet. Dessa var de enda vittnena till den övernaturliga händelse som förenade himlen och jorden, Gud och människorna.

Hur kan vi vara så hårdhärtade att vi efter ett tag inte längre berörs av dessa scener? Gud ödmjukar sig för att vi skall kunna närma oss honom, för att vi skall kunna besvara hans kärlek med vår kärlek, för att vår frihet inte bara skall buga sig inför hans makts härlighet, utan inför hans underbara ödmjukhet.

Hur stort är inte detta barn som är Gud: hans Fader är den Gud som har skapat himmel och jord och själv är han där, i en krubba, *quia non erat eis locus in diversorio*, därför att det

inte fanns en annan plats på jorden
för hela skapelsens Herre. (När
Kristus går förbi, nr. 18)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
gud-odmjukar-sig/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/gud-odmjukar-sig/) (2026-04-11)